

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum aliqua pœnitentia debeat duplicari, vel solemnizari? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

pagandi est commissa; non habet causam, vt seipsum ad hoc prouocet: & ideo non potest facere indulgentiam sibi tantum, sed potest vti indulgentia, quam pro alijs facit; quia alijs subest causa faciendi.

Ad primum ergo dicendum, quod actus iurisdictionis non potest aliquis in seipsum exercere: sed eis que auctoritate iurisdictionis dantur alijs, potest etiam prelati vti, tam in temporalibus quam in spiritualibus. Sicut etiam sacerdos sibi eucharistiam accipit, quam alijs dat*. Et ita etiam Episcopus potest accipere sibi suffragia ecclesie que alijs dispensat, quorum effectus immediatus est remissio pœnæ per indulgentias, & non actus iurisdictionis. *in 3. p. q. 82.*

Ad secundum patet solutio ex dictis*.

Ad tertium dicendum, quod excommunicatio profertur per modum sententiæ, quam nullus in seipsum ferre potest, eo quod in iudicio non potest idem esse iudex & reus. Indulgentia autem non per modum sententiæ datur, sed per modum dispensationis cuiusdam, quam homo potest facere ad seipsum. *in corp. art. sup. q. 22 art. 4.*

QVÆST. XXVIII.

De solemnibus ritibus pœnitentiæ, in tres articulos diuisa.

Consequenter considerandum est de solemnibus ritibus pœnitentiæ.

Circa quod tria quaruntur.

Primo, vtrum aliqua pœnitentia possit publicari vel solemnizari?

Secundo, vtrum solemnibus pœnitentiis possit iterari?

Tertio, vtrum publica pœnitentia imponenda sit mulieribus?

ARTIC. I.

108

Vtrum aliqua pœnitentia debeat publicari vel solemnizari? *Tho. in 4. d. 14. q. 1. art. 5. q. 1. & seq. * q. 11. art. 1.*

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod non debeat aliqua pœnitentia publicari vel solemnizari. Quia non licet sacerdoti, etiam metu, peccatum

tum alicuius confiteri, quantumcunq; publicum. Sed per pœnitentiam solemnem publicatur peccatum. Ergo non debet solemnizari.

¶ 2 Præterea, Iudicium debet esse secundâ conditionem fori. Sed pœnitentia est quoddam iudicium quod in foro occulto agitur. Ergo non debet publicari vel solemnizari.

id habet Aug. lib. 3. hypog. a med. illius, to. 7.

¶ 3 Præterea, Pœnitentia omnes defectus reuocat ad perfectum, vt Ambros. * dicit. Sed solemnizatio facit contrarium, quia pœnitentem multis defectibus innectit: non enim laicus potest post solemnem pœnitentiam ad clericatum promoueri, nec clericus ad superiores ordines. Ergo pœnitentia non est solemnizanda.

SED contra, Pœnitentia est quoddam sacramentum. Sed in quolibet sacramento solemnitas quædam adhibetur. Ergo & in pœnitentia adhiberi debet.

¶ Præterea, Medicina debet respondere morbo. Sed peccatum quandoque est publicum, quod multos ad exemplum peccandi trahit. Ergo & pœnitentia, quæ est medicina eius, debet esse publica & solemnitas, quæ multi ædificantur.

de pœnit. d. 1 c. 86. post med. 17 lib. 5. decr. tit. 38. c. 1.

RESPONDEO dicendum, quod aliqua pœnitentia debet esse publica & solemnitas, propter quatuor. Primo, vt peccatum publicum publicam habeat medicinam. Secundo, quia maxima confusione etiam in hoc mundo est dignus, qui grauissimum scelus commisit. Tertio, vt sit alijs ad terrorem. Quarto, vt sit ad exemplum pœnitendi; ne desperent qui in gravibus peccatis detinentur.

Ad primum ergo dicendum, quod sacerdos non reuelat confessionem, talē pœnitentiam iniungendâ; quamuis suspicio oriatur illum aliquod enorme peccatum commississe. Non enim culpa pro certo scitur ex pœna *, quia quandoque aliquis pœnitentiam pro alio facit: sicut legitur in vitis Patrum de quodam, qui, vt focium suum ad pœnitentiam prouocaret, publicum eo pœnitentiam egit. Si autem peccatum sit publicum,

sup q. 13 ar. 2.

blicum, ipse pœnitens exequendo pœnitentiam, confessionem a se factam manifestat.

Ad secundum dicendum, quod pœnitentia solemnitas, quantum ad iniunctionem, non exit forum occultum: quia sicut occulte quis confitetur, ita occulte ei pœnitentia iniungitur: sed executio exit forum occultum; & hoc non est inconueniens.

Ad tertium dicendum, quod pœnitentia quamuis reuocet omnes defectus restituendo in pristinam gratiam, non tamen semper restituit in pristinam dignitatem: & ideo etiam mulieres post peractam pœnitentiam de fornicatione, non velantur: quia dignitatem virginitatis non recuperant. Et similiter post publicam pœnitentiam peccator non redit ad hanc dignitatem, vt possit ad clericatum assumi; & Episcopus talem ordinans, potestate ordinandi priuari debet; nisi forte necessitas Ecclesie id exposcat, aut consuetudo; tunc enim dispensatiue recipitur ad minores ordines, non autem ad sacros ordines. Primo, propter dignitatem ordinum istorum. Secundo, propter timorem recidui. Tertio, propter scandalum vitandam, quod posset in populo oriri ex memoria præcedentium peccatorum. Quarto, quia non haberet frontem alios corrigendi: cum peccatum eius fuerit publicum.

ARTIC. II.

Utrum sollemnis pœnitentia iterari possit?

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod sollemnis pœnitentia iterari possit. Sacramenta enim quæ characterem non imprimunt, cum sua sollemnitate iterari possunt; sicut Eucharistia, & extrema unctio, & huiusmodi. Sed pœnitentia non imprimit characterem. Ergo cum sua sollemnitate iterari potest.

¶ Præterea, Pœnitentia solemnizatur propter grauitatem & manifestationem peccati. Sed post peractam pœnitentiam, contingit similia peccata committere, vel etiam grauiora. Ergo sollemnis pœnitentia iterum debet adhiberi.

SED

† Aug. ep 50 ad Bonifa. & habetur in decret. d 50 c. 59. 26. & ibid c. 56 & 61 & in cōc. Carth. 4. c. 68. & in concil. Agaten. c. 29. habetur in Conc. Tol 2. c. 2 et in dec. dis. 50. c. 70.

109

3. p. 9 80 art. 10.